

VIU LA NATURA I LA PASSIÓ PELS CAVALLS

Cavalls en llibertat en mig de la Natura

La filosofia de El Molladar neix del desig de poder tenir i criar un ramat de cavalls en llibertat però domesticats i domats per la munta.

Els nostres cavalls viuen lliures en manades en una extensió de prats i boscos de més de 100 Ha. on poden desenvolupar sense problemes el seu caràcter a través d'una relació constant amb els altres membres de la seva espècie, i en un entorn natural. Això fa que el seu comportament sigui especialment noble, dòcil, carinyós i desestresat

Després d'uns anys d'aclimatació i experimentació, l'any 1987, vàrem poder obrir la finca al públic per gaudir de la munta d'aquests cavalls.

El cavall en llibertat, per contra del cavall tancat a la quadra, és un animal fibrós i musculat, de caràcter desestresat i tranquil, adaptat totalment al medi on viu.

Aquests cavalls a més de muntar-se, ofereixen un altre atractiu als visitants de El Molladar, que és el de poder observar i aprendre l'estructura social i conducta d'una manada de cavalls en llibertat: cap de la manada, guies de la mateixa, famílies que la componen, ...

La manada

Tot i que aquests cavalls viuen en llibertat, han estat domats facilitant la seva convivència amb els homes i la seva docilitat.

Han après de la mare i companys a autoregular la seva pròpia alimentació en prats i boscos, adaptant-se totalment al medi on viuen.

Han format manades de vuit o deu cavalls, compostades per un cap, el guia, el número tres, quatre, cinc,... Els joves encara no tenen rang dins de la manada. La posició de cada cavall dins de l'ordre jeràrquic pel que estan regits, depèn del caràcter i l'expressivitat.

El cap de manada és el més respectat i el que més marca i es fa obeir per els altres cavalls, i tots el segueixen perquè és el que protegeix la manada. Tant pot ser un cavall com una euga.

El guia de la manada és el menys poruc i el que té més bon olfacte, instintivament escollit i ensenyat pel cap. Aquí també entra la mà de l'home, adiestrant al guia perquè compleixi la seva missió de localitzar els llocs bons de pastura i els llocs per guarir-se de la pluja, el vent, la calor, la neu,...

Els cuidadors procurem sempre mantenir l'estatus social dels cavalls, però treballem molt psicològicament perquè tots tinguin un lloc a la manada, com és el cas de quan arriba un cavall nou, introduir-lo i buscar-li un que vulgui ser amic seu perquè després els altres l'acceptin, o evitar que un bon cap sigui destronat, ajuntar els cavalls més disgregats per formar una nova manada, convèncer a les eugues prenyades perquè vagin totes juntes (encara que siguin de diferents manades) per protegir-se després quan neixin els seus poltres, convèncer a una mare que ha perdut el seu fill que n'accepti un altre...

Hem de tenir en compte que els cuidadors l'única cosa que fem és amollar-los perquè ells es regeixin pel seu instint de llibertat.

Les mares ensenyen als seus fills, què poden menjar, com han de col·locar-se a la manada, a perdre la por que els envolta, a buscar els llocs per protegir-se de la pluja sota els boscos densos, del vent, racons de la muntanya, el fred, llocs assolellats,...

RAÇA HISPANO-ÀRAB

Al criar cavalls en llibertat és imprescindible tenir en compte la raça del cavall i el tipus de terreny on

Les valls de Bolós i Salarça, quasi unides, estan envoltades de muntanyes, atrapades per camins agrestes, amb moltes pujades i baixades, cosa

Vàrem estar criant cavalls de diverses races (E, A, Anglès, A-A, Bretons). L'Espanyol oferia una fàcil adaptació al país, noblesa, força, però dificultat pel terreny. L'Àrab oferia resistència, fàcil mobilitat pels camins, lleugeresa, però són massa neguitosos, cosa que dificulta la seva conducció per la muntanya. A l'Hispano-Àrab trobem l'adaptació, noblesa, resistència i mobilitat de l'Àrab i rapidesa per l'alçada de l'Espanyol i equilibri.

Al poder-los criar en llibertat en grans extensions, s'exerciten cada dia i s'adapta el seu cos a les inclemències de les quatre estacions, no són neguitosos com passa normalment amb els cavalls tancats perquè no estan en el seu ambient: la llibertat.

La munta a pèl o amb manta

El sistema de muntar a pel és el mateix que amb cadira, però té l'avantatge que s'està més en contacte amb el cavall i es noten molt més les reaccions i moviments que fa el cavall, s'aconsegueix un equilibri més compacte amb el cavall, és més còmode que la cadira i el cavall t'entén més fàcilment. Et sents més lleuger.

Cria de poltres i pupil·latge de cavalls

Els cavalls en pupil·latge, també estan en llibertat, però sempre en grans prats tancats pels que es poden moure lliurement, pasturant o galopant, així fan exercici i es mantenen en forma. Conviuen junts tots els cavalls que estan en pupil·latge, tant els poltres com els adults i també hi ha comunicació amb els altres cavalls que estan en llibertat, quan aquests passen estones als mateixos prats.

Els poltres en pupil·latge, tot i que alguns encara no han estat domats, són molt carinyosos, ja que també estan molt en contacte amb l'home, doncs se'ls canvia molt sovint de prats, sempre acompanyats per una persona i a l'hivern se'ls tanca per dormir a les quadres, on sempre estan una mica més protegits de les inclemències del temps.

Observant-los en els prats es poden passar estones molt entretingudes veient-los jugar entre ells